

Publicerad 2014-12-13 21:34 av Maria Zena Viklund

Inte alltid lätt med mor och dotters band, men mor min är hon och älskad

Ett tesserae av känslor

Född av mor

ur en livmoder jag inte minns,

ur hennes blå, föddes mina bruna

idag kan jag ana samma rynka,

livserfarenhetens välsignelse

döpt ur samma form

ibland undrar jag om

släktbandets äkthet

inte ens blodslinjen är densamma

kanske är det kvinnohistorien

livsträdet som binder oss samman

i släkrötter dold för min syn

men ingen historia bär

lika vacker klädnad

som den kärlek som

delar samma berättelse

sten mot kind

kind mot sten

bär dina tankar,

en tung börda

naken inför tusen frågande stjärnor

för vinden med sig frågan; vem är jag